

Ἡγοῦμαι δὲ δίκαιον εἶναι
οὐδὲ καλεῖσθαι λόγους τοὺς γεγραμμένους,
ἀλλ' ὥσπερ εἴδωλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα
λόγων,
εἰκότως ἔχοιμεν ἂν περὶ αὐτῶν τὴν αὐτὴν δόξαν,
ἥνπερ καὶ περὶ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων
καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων
καὶ γεγραμμένων ζώων.

Ὡσπερ γὰρ ταῦτα ἐστὶ μιμήματα τῶν ἀληθινῶν
σωμάτων,
καὶ οὐδεμίαν χρῆσιν παραδίδωσι τῷ βίῳ τῶν
ἀνθρώπων,
τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος
θεωρούμενος μὲν ἐκ βιβλίου
ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις,
ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν
ὧν ἀκίνητος,
οὐδεμίαν ὠφέλειαν παραδίδωσιν τοῖς
κεκτημένοις.

Και νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιο

οὔτε καν να ονομάζονται λόγοι οι γραπτοὶ λόγοι,

ἀλλὰ, ὅπως ακριβῶς (οἱ γραπτοὶ λόγοι εἶναι) ομοιώματα και
εἰκόνες και απομιμήσεις λόγων,

εὐλογα θα μπορούσαμε να ἔχουμε γι' αὐτοὺς τὴν ἴδια ἀντίληψη,

τὴν ὁποία ακριβῶς (ἔχουμε) και για τους χάλκινους ἀνδριάντες

και για τα λίθινα ἀγάλματα

και για τα ζωγραφισμένα πλάσματα.

Γιατί, ὅπως ακριβῶς αὐτὰ εἶναι απομιμήσεις των ζωντανῶν
σωμάτων,

και καμιὰ χρησιμότητα δεν ἔχουν στην ἀνθρώπινη ζωὴ,

με τον ἴδιο τρόπο ο γραπτὸς λόγος,

ὅταν τον διαβάζει κανεὶς δυνατὰ μέσα ἀπὸ ἓνα βιβλίο

προσφέρει κάποια (ἐπιφανειακὴ) ευχαρίστηση,

στις κρίσιμες, ὁμως, περιστάσεις,

ἐπειδὴ παραμένει στατικός,

καμιὰ ὠφέλεια δε προσφέρει σε ὅσους τον κατέχουν.

